

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

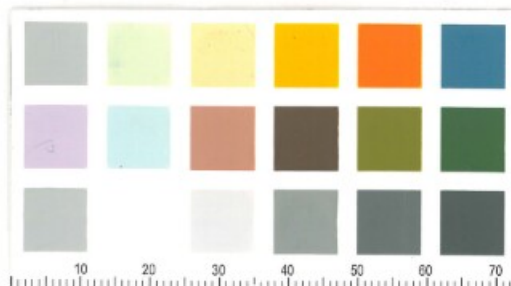
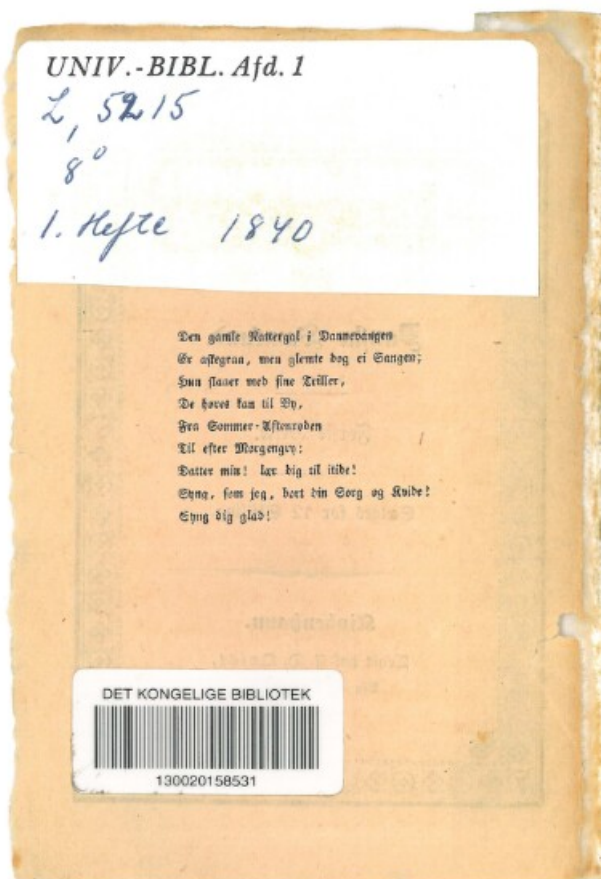
Titel: Fugl Phønix

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Fugl Phønix", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_656-txt-shoot-idm103/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)



Kommer I Moer nu alle paa Stand,
Den Havfru dandser paa Lillje,
Dg følger skien Havfru med Vren til Strand,
Ihi hun haver fremmet min Villje.

Havfruen sættes paa Volgen hiin blaa,
Den Havfru dandser paa Lillje,
Dg Dronningen efter man grædende saae,
Saa haver hun fanget sin Villje.

Græd ikke Dronning, o græd ikke saa!
Den Havfru dandser paa Lillje,
Viid aabne dig Himmerigs Dørre mon staae
Nu haver jeg fremmet din Villje.

Der skal i Himlen du bygge og boe,
Den Havfru dandser paa Lillje.
Der fanger du først baade Hvile og Ro,
Nu haver jeg fremmet din Villje.

Endret af Grundtvig.

Fugl Phönix.

Der ligger et Rige i Østerland
Der har ingen Vjerge og Dale,
Der aabner og lukker sig Himlens Port,
Der seer Man de gribne Høifsale!
Raader I vel de Runer?

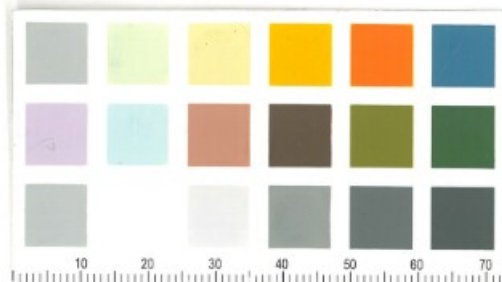
Der er ingen Vinter med Frost og Sne,
Der er ingen Hundedags-Hede,
Der falder ei Blomst og ei sælbes Lov,
Der haver Fugl Phönix sin Rede.
Raader I vel de Runer?

Fugl Phönix han er et Vidunder stort,
Paa Jorden han haver ei Mage,
Alene han boer i det favre Land
Dg sjunger dog glad alle Dage.
Raader I vel de Runer?

Om Natten han tier, men sover ei,
Han serger, naar Solen sig delger,
Men kvæger sig brat ved fuldmangt et Bad
I Lyshavets rødmeude Volger.
Raader I vel de Runer?

Naar Stjerner dale i Dæmring sval,
Da svæver han over Trætuppe,
Dg stirrer mod Østen og længes hardt
Dg ønsker gid Solen var oppe!
Raader I vel de Runer?

Om Dagen han sjunger til Solens Priis,
Saa lyder ei Luren for Helte,
Saa listig er ikke den Jomfrueost,
Som toner, saa Hjerter heusmelte!
Raader I vel de Runer?



Saa lever Fugl Phönix i tusind Aar,
 De er kun som tusinde Dage,
 Da trynges hans Vinger og saa hans Sind,
 Ham Alderen vorder til Plage!
 Raader I vel de Runer?

Da flyver han bort fra det saure Land,
 Til Norden, hvor Vintren har hjemme,
 Der synger han kun i den unge Vaar,
 Dg dæmpet, men dyb er hans Stemme!
 Raader I vel de Runer?

Dg naar han har sunget sin Svanesang
 I Bøgen, hvor Bølgerne blaane,
 Da følge ham Storke til Solstiks-Land,
 For der skal han døele og daane!
 Raader I vel de Runer?

Der skjuler han sig i en Palmeskov,
 Dg bygger fuldkonstig sin Rede
 Af alle de Uter, som dufte sødt,
 Ham trykker dog Sommerens Hebe!
 Raader I vel de Runer?

Han synger ei længer ved Dagens Lys,
 Hans deilige Fiere de graane,
 Han slaar kun veemodig som Nattergal
 I Skin af den blegghvide Maane!
 Raader I vel de Runer?

Da kysser ham Straalen en Middagsstund,
 Saa kysser Valkyrien Helte,
 Den Gamle ei taaler sin Ungdoms-Tid,
 Han maa i dens Luer henfælde!
 Raader I vel de Runer?

Tilsammen da smelte i Solstiks-Land
 Fugl Phönix og duftende Rede,
 Et Negoffer sødt siger høit i Sky,
 Kun Afke da synes derude!
 Raader I vel de Runer?

Et Ug der dog findes som Afke graat,
 Deraf skal end Levende fodes,
 Af Skallen udtryder en Glimmerorm,
 Dens Kaar skal med Tiden forsødes!
 Raader I vel de Runer?

Lysormen sig nærer af Midnatsbug,
 Den vover i Nætter og Dage,
 Omfider den flyder sin Dremeham
 Dg slagrer med Vingerne svage:
 Raader I vel de Runer?

Mod Faderens vel er hans Vinger smaa,
 Men Tegningen er dog den samme,
 Som Marken saa grøn, og som Havet blaa,
 Som Dagrodens Skyer i Flamme!
 Raader I vel de Runer?



Den slægt saalænge, den lille Fugl,
 Til flove den kan over Skove;
 Den vover, til Faderens Navn og Stov
 At løfte til Sky den tør vove!
 Raader I vel de Runer?

Da samler den Unge med sønlig Hu
 I Egget, hvor han er ubklækket,
 Sin Faders Afte, ei fald endnu,
 Med Palmer den godt var tilbækket!
 Raader I vel de Runer?

Den unge Fugl Phønix da over Hav
 Sig svinger med Afen saa fage,
 I Paradis-Landet kun er en Grav,
 Som Solfuglens Stov kan modtage.
 Raader I vel de Runer?

Da følge ham alle de Fugle smaa,
 Som skabdes med Toner paa Tunge,
 Den Sangfugles-Drot, som var sovet hen,
 De kjænde paany i den Unge!
 Raader I vel de Runer?

De kan dog kun følge til Lyshavs Bredd,
 Derover han flyver alene,
 Istemmer med Gammen sin Faders Sang
 Til danske maae alle Graastene!
 Raader I vel de Runer?

N. F. S. Grundtvig.

Jndhold.

	Side
Dhyra Dannebod	1.
Holger Danstes Hilsen	6.
Holger Danstes Marke	7.
Kongen og Folket	8.
Oplysning	11.
Hjemvee	13.
Turabjerget	16.
Billemoes	20.
De tvende Kirkeaarne	26.
Henrik og Else	34.
Dronning Dagmars Død	39.
Elveskud	44.
Gæbern og Sibselille	47.
Herr Peder og Helleliden	55.
Havfruen og Danbronningen	57.
Fugl Phønix	60.

